

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА О ОБЈАВЉИВАЊУ ПРЕСУДЕ
ДАНА 06.04.2015. ГОДИНЕ**

Председник већа: Данас је 06.04.2015.године

Констатује се да су на објављивање пресуде приступили:

**-заменик тужиоца за ратне злочине Снежана Станојковић,
-оптужени Жарко Чубрило са браниоцем адв. Симо Кнежевићем,
-пуномоћник оштећених адв. Марина Кљаић.**

Сада ћемо објавити пресуду, молим вас да устанете.

Суд је након већања и гласања донео једногласну одлуку.

У ИМЕ НАРОДА

ПРЕСУДУ

Окр. Жарко Чубрило, ЈМБГ: 1307950300037 од оца Данета и мајке Анке, рођ.Обрадовић, рођен 13.07.1950. године, у Осијеку, са пребивалиштем у Новом Саду, улица Бате Бркића број 11, држ. Републике Србије, грађевински техничар, ожењен, писмен, са завршеном средњом техничком школом, осуђиван пресудом Врховног суда Србије Кж.379/06 од 14.06.2007. године, због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из чл. 359 ст. 2 КЗ РС на казну затвора у трајању од 1 године и 6 месеци, налазио се у притвору од 09.08.2011. године по решењу Вишег суда у Београду одељење за ратне злочине Ки.По2.16/11 од 10.08.2011. године, па до 09.02.2012. године, када му је притвор укинут.

ОСЛОБАЂА СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да је:

За време немеђународног (унутрашњег) оружаног сукоба који се у времену прве половине 1991. године, па до краја исте године одвијао на територији Републике Хрватске, тада у саставу СФРЈ, између оружаних снага ЈНА, оружаних јединица ТО САО Славонија, Барања и Западни Срем, са једне стране, с друге стране Збора Народне Гарде (ЗНГ) и МУП-а Републике Хрватске, као припадник ТО Тење, у првој половини јула 1991. године, кршећи правила међународног права противно чл. 3 IV Женевске Конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12. августа 1949. године и чл. 5

у вези чл. 4 ст. 1 и 2-а Допунског протокола уз Женевске Конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) извршио убиство 11 (једанаест) цивилних лица хрватске националности који нису учествовали у непријатељствима, мотивисан дискриминаторским разлозима заснованих на националном пореклу цивила.

Неутврђеног дана половином јула 1991. године у Тењи ангажовао два припадника ТО Тење у штабу ТО Јову Личину и Саву Јовановића, поделио им везе од канапа, довео до импровизованог затвора лоцираног у биоскопској сали „Партизан“, наредио НН припаднику ТО Тење који је био задужен за тај затвор да из затвора изведе затворена лица, говорећи: „отвори, нека изађу низа степенице“, те је из затвора изведено 11 (једанаест) цивилних лица хрватске националности – Иван Валентић, Марија Церенко, Ана Хорват, Катица Киш, Пера Мамић, Јосип Медвед, Стипе и Евица Пенић, Јосип Продановић, Владимир Валентић и Фрањо Бурча, потом Сави Јовановићу и Јови Личини наредио да цивилима вежу руке а затим наредио цивилима да уђу у товарни део камиона и одвезао их прво до Силаша а након задржавања испред основне школе у Силашу и до сточног гробља у близини Боботе, након чега је наредио возачу камиона да заустави камион, те наредио Сави Јовановићу и Јови Личини да подигну цираду, затим наредио цивилима да изађу, те је при изласку наведених оштећених из товарног дела камиона, једног по једног убијао на лицу места тако што им је пуцао у главу из аутоматског оружја „хеклер“.

Чиме би извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ.

Окривљени Жарко Чубрило ослобађа се трошкова кривичног поступка и исти падају на терет буџетских средстава суда.

Председник већа: Ето то је то, седите. Само при објављивању пресуде направио сам један превид, а то ће се приметити, рекао сам стари члан, а то се односи на 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а ослобађа се од оптужбе, само да то исправимо, да не буде грешке, то се у записнику види али сам ја аутоматски то рекао. Ево овако.

Што се тиче пресуде, чули сте каква је, сада ћемо дати кратке разлоге због којих је ово веће донело овакву пресуду.

Тужилаштво за ратне злочине је Жарку Чубрилу ставило на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142 ст. 1 КЗ СРЈ односно убиство 11 цивила хрватске националности дана 13.07.1992. године, у реону села Бобота.

Износећи своју одбрану окривљени у потпуности негира извршење овог кривичног дела, новоди да критичног дана није био ни физички у Тењи и да са овим делом нема никакве везе.

Као докази којима је поткрепљена оптужница да је да је кривично дело извршио Жарко Чубрило, како и околности присуства окривљеног у Тењи критичног дана, тако и на околности самог извршења кривичног дела, тужилаштво је предложило већи број сведока. О самом извршењу кривичног дела суд је предложио сведоке Милана Мацакању, Јову Ребрачу, Кнежевић Бранислава. Осим исказа сведока као доказ

предочене су и фотографије оштећених који се налазе у кругу биоскопа „Партизан“ и сликани је од стране сведока.

Одредбама чл .16 ст. 4 ЗКП-а пресуда се може засновати само на чињеницама у чију извесност је суд уверен. Сумња у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела суд ће у пресуди решити у корист окривљеног.

Имајући у виду напред наведено, веће овог суда ценило је све изведене доказе, како оне који су предложени од стране Тужилаштва, тако и оне који су предложени од стране одбране.

На основу свих изведених доказа веће овог суда није стекло извесност у вези чињеница од којих зависи кривично дело па је одлучило као у изреци.

На овом месту изнећу само неке од противречности у исказима сведока које доводе у сумњу извесност наведених чињеница да је Жарко Чубрило извршио дело наведено у оптужници, док ће потпуна анализа бити дата у писменој пресуди.

Из исказа сведока оптужбе суд није могао у потпуности утврдити наводе тужилаштва зато што постоје противречности у битним детаљима исказа сведока и то како на околности да ли је окривљени критичног дана био присутан у Тењи, која су лица била присутна приликом одвођења оштећених из биоскопа, број оштећених и њихов пол, ко је управљао камионом до места извршења кривичног дела и како су се након извршења кривичног дела ова лица вратила у Тењу, као и ко је од присутних сведока непосредно присуствовао извршењу кривичног дела.

Сведоци Милан Мацакања и Јово Личина наводе да су сведоци извршења кривичног дела, односно да су ван места Бобота видели окривљеног да је убио 11 лица и то на тај начин што је један по један извођен из камиона.

Ценећи исказ ових сведока веће овог суда је утврдило да постоје бројне противречности, како на околности ко је био присутан извршењу кривичног дела тако и на друге околности.

Тако сведок Јово Личина негира да је на месту извршења кривичног дела из возила излазио сведок Мацакања, а при овим наводима остаје и током испитивања на главном претресу где понавља да је сигуран да Мацакања није био ван камиона када су оштећени извођени и убијани, што доводи до противречности ова два исказа, имајући у виду да сведок Мацакања тврди супротно, односно да је био ван возила и остаје при таквим наводима, односно да је видео да Чубрило убија ових 11 цивила.

Искази ових сведока се разликују и по месту где је кривично дело извршено, тако Јово Личина наводи да је то место у шуми ван сточног гробља, док Милан Мацакања наводи да је то дело било на самом сточном гробљу.

Сведок Бранко Кнежевић који је по наводима оптужбе возио камион, на испитивању пред Жупанијским судом у Осијеку од 13.7.2007. године наводи да камион није он возио већ да је исти био на пумпи у Силашу, да су у камиону били Божо Видаковић, Милан Мацакања и два добровољца Саво и Јово, те да је о убиству сазнао

тек након неколико дана од Жељка Сакрића и да му је исти рекао да је цивиле одвео Милан Мацакања и да су цивили убијени. Да би у свом исказу пред Жупанијским судом у Осијеку дана 28.09.2007. године исти променио и навео да је био присутан у месту и да су у команди били Јово Ребрача, Божо Видаковић, Милан Мацакања и сада Жарко Чубрило, те да су лица хрватске националности увођена у камион и да су одвежена до Силаша, да су пошли Божо Видаковић, Милан Мацакања и Жарко Чубрило, Јово и Саво, да је Милан Мацакања у Силашу сазнао да ће цивили бити убијени и да је из тих разлога одустао да вози камион, и да је возило наставио да вози Мацакања, а он се вратио у Тењу. На главном претресу овај сведок питан о разликама у својим исказима, одговора да се не сећа ко је био у камиону и ко је возио.

Супротно овом исказу, сведок Милан Мацакања наводи да није знао да ће ова лица бити убијена, да је кренуо код сина у Боботу и да је само помогао код уласка у камион своје прије Ане Хорват и да се са њом нашалио, а да је стопирао камион у коме су већ били Чубрило са овим оштећенима. Нелогичан је исказ сведока Милана Мацакање да је кренуо у посету сину али да није изашао из камиона у Боботи већ да је са осталима наставио ка сточном гробљу где су по његовом исказу оштећени убијени. Такође, овај сведок негира да је возио камион већ наводи да је камион возио Кнежевић до Силаша, а од Силаша сада покојни Сава, а овакав исказ у супротности је са напред наведеним исказом Бранка Кнежевића који наводи да је камион до Силаша он возио, а касније Милан Мацакања, док сведок Јово Личина наводи да је од самог почетка камион возио Милан Мацакања. Из напред наведених исказа не може се са сигурношћу утврдити које лице је возило камион, ко је био присутан при уласку оштећених у камион и ко је дао наредбу да се ова лица одведу камионом, ко се одвезао камионом, јер Милан Мацакања и Личина наводе присуство само Чубрила, а не и Јове Ребраче и Видаковић Боже, које наводи Кнежевић. Супротно томе, сведок Ребрача у свом исказу негира да је тог дана уопште био у Тењи.

Суд је посебно имао у виду да сведоци и сведоци -оштећени и то: Драган Макарић, Шарчевић Саво, Драгољуб Милановић, Миленко Капетан, Лазар Радишић, Божо Сурла, Марица Салај, Стјепан Хорват, Куха Роман, Рената Гал, Симо Бекић и други у својим исказима како пред Жупанијским судом у Осијеку тако и на главним претресима не наводе Жарка Чубрила као извршиоца овог кривичног дела, нити да је исти био присутан при уласку ових лица у камион, већ наводе да имају сазнања да се као извршилац убиства своје прије Ане Хорват и осталих цивила затворених у биоскопској дворани помињу Милан Мацакању. Сведоци такође наводе да је приликом уласка оштећених у камион испред биоскопа било пуно људи, па се поставља питање како нико од сведока није видео и запамтио Жарка Чубрила, који је имао кућу у Новој Тењи, радио у општини и није био непознат становницима Тења већ сведоци наводе да су од становника Тења који су 1995. године изашли из Тења добијали информације да је у одвођењу и убиству цивилних лица из биоскопа учествовао сведок Мацакања Милан.

Такође, суд је имао у виду исказе сведока који су навели да се према њиховим сазнањима према сведоцима Милану Мацакањи и Јови Ребрачи у Хрватској водио поступак за исто кривично дело.

Тела жртава до данас нису пронађена, па суд не поседује обдукционе записнике, време смрти оштећених, па суд ни на овај начин није могао да провери исказе ових сведока.

Неспорно је да сваки злочин учињен од стране било које стране у сукобу треба осудити и да је циљ да се истина о страдалима и њиховим судбинама утврди, међутим суд суди на основу доказа који су му током поступка предочени, а на основу до сада изведених доказа остаје сумња да је Жарко Чубрило извршио дело које му се оптужницом Тужилаштва за ратне злочине ставља на терет па је суд у сумњи за окривљеног истог ослободио.

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана достављања исте.

Што се тиче трошкова они падају на терет буџетских средстава суда.

Ако неко од странака жели да му треба дужи период за жалбу, имате право на основу члана 432 став 2 ЗКП-а да тражите да се овај период од 15 дана замени за период од 30 дана. Да ли има неко? Не. Нема потребе, добро.

То су само сада кратки разлози зашто суд је стао на становиште да током поступка није утврђено да је Жарко Чубрило извршио ово кривично дело. Подробније ће све то бити изнето у пресуди и цениће се и сви остали докази, ово су били само они за које је суд сада хтео да изнесе и да изјави.

То је све.

Завршено у 13 часова и 57 минута.

Записничар

Председник већа-судија